

کلام رهبری

نظام جمهوری اسلامی، نظامی است که اساساً با تأمین اجتماعی به این صورتی که امروز در دنیا رایج است، موافق است؛ در شمار آن نظام‌هایی نیست که به شکل فلسفی و زیربنایی، با کارهای تأمین در جامعه مخالفند. ما معتقدیم که مسئولان کشور و دولت جمهوری اسلامی، باید به شکل ویژه‌ای، طبقاتی را که نیازمند کمک هستند، مشمول مکرسانی کنند که این، در سازمان تأمین اجتماعی، به صورت بیمه‌های اجتماعی و کارهای تأمین گوناگون انجام می‌گیرد. بنابراین، این کار با اساس و فلسفه نظام اسلامی منطبق است و هر چه تلاش شود، ابتکار عمل به خرج داده شود، پوشش به شکل صحیحی گسترش یابد و نوع مکرسانی‌ها طوری باشد که خانواده‌ها را به تلاش مناسب وادار کند و در جامعه رکود به وجود نیآورد، بلکه حرکت ایجاد نماید، این با اهداف نظام جمهوری اسلامی منطبق‌تر خواهد بود. دولت هم باید ان‌شاءالله کمک کند تا قشرهایی که در پوشش تأمین اجتماعی هستند - مثل بازنشستگان - هر کدام به نحوی مورد اعتنا و توجه ویژه قرار گیرند.

۱۳۷۶/۴/۲۵

چشمه

ویژه‌نامه

عالی‌ترین سند حقوقی حامی رفاه اجتماعی

بررسی برخی از اصل‌های مرتبط با تأمین اجتماعی

صفحه دوم

صندوق‌های بازنشستگی در مسیر باز نشستگی

صفحه سوم

رفاه اجتماعی در مسیر تحقق

صفحه چهارم

تأمین اجتماعی، فریضه نادیده انگاشته شده

بی‌سرپرست.» که در واقع بر نوعی از بیمه‌ها که ذیل تأمین اجتماعی قرار می‌گیرد، تأکید کرده است.

اشتغال، عاملی مؤثر

در اصل ۲۸ می‌خوانیم که هرکس حق دارد شغلی را که بدان مایل است و مخالف اسلام و مصالح عمومی و حقوق دیگران نیست برگزیند. دولت موظف است با رعایت نیاز جامعه به مشاغل گوناگون، برای همه افراد امکان اشتغال به کار و شرایط مساوی را برای احراز مشاغل ایجاد نماید. همچنین در اصل چهل و سوم به تأمین شرایط و امکانات کار برای همه به منظور رسیدن به اشتغال کامل اشاره می‌کند. به همین دلیل توسعه کارآفرینی و پشتیبانی از نیروی کار از جمله اقدامات تأمین اجتماعی است.

با توجه به تأکید قانون اساسی بر تأمین اجتماعی و همچنین تأکید مقام معظم رهبری و ابلاغ سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی، سزاوار است جوانان دغدغه‌مند به این اصول و سیاست‌ها آگاه باشند تا بتوانند با استناد به آنان در راستای مطالبه‌گری صحیح و کارآمد قدم بردارند.

بیمه، گامی جهت‌دار

دین اسلام توان آن را دارد که در همه دوره‌های تاریخی زندگی انسان پاسخگوی نیاز او باشد. بنا به فرمایش حضرت امام خمینی(ره) «فقه تئوری واقعی و کامل اداره انسان

تأمین اجتماعی، حقی همگانی

در اصل ۲۹ آمده است: برخورداری از تأمین اجتماعی در زمان بازنشستگی، بیکاری، پیری، ازکارافتادگی، بی‌سرپرستی، درراه‌ماندگی، حوادث و سوانح، نیاز به خدمات بهداشتی

از گهواره تا گور است.» بدین ترتیب، بیمه‌های اجتماعی با مبانی فقهی تطبیق یافته و با اتکاء به جایگاه قانونی و پشتوانه علمی مستحکم آن، به عنوان بهترین راهکار برای بازتوزیع عادلانه درآمدها و کاهش فقر و غیره شناخته شده است.

اصل ۲۱ نیز می‌گوید «ایجاد بیمه خاص بیوگان و زنان سالخورده و

درمانی و مراقبت‌های پزشکی به صورت بیمه و... حقی همگانی است. دولت موظف است طبق قوانین از محل درآمدهای عمومی و درآمدهای حاصل از مشارکت مردم، خدمات و حمایت‌های مالی فوق را برای همه افراد کشور تأمین کند. در واقع دولت مکلف به تأمین اجتماعی در همه جهات فوق است.

زهره سادات شهیدی

دبیر فرهنگی انجمن در دانشکده

قانون اساسی یکی از مهم‌ترین مراجع کشور ما است. به گفته‌ی مرکز پژوهش‌های مجلس، سیر سیاست‌گذاری در ایران از قانون اساسی شروع و به قوانین موضوعی ختم می‌شود. تجربه کشورهای موفق در حوزه رفاه اجتماعی نشان می‌دهد که تخصیص امکانات و دسترسی‌ها با استفاده از سازوکارهای علمی و ابزارهای قانونی منجر به پیاده‌سازی طرح‌های رفاهی می‌شود؛ بر این مبنای، تلاش در جهت پیاده‌سازی رفاه اجتماعی با کیفیت در جامعه، عمدتاً با اعمال سیاست حکومت‌های محلی یا ملی، از طریق بخش‌های دولتی و غیردولتی صورت می‌گیرد. با توجه به اینکه رفاه اجتماعی در معنای عام و تأمین اجتماعی در معنای خاص خود، پدید آورنده بستر پیشرفت جامعه و تأمین کننده امنیت آن هستند، یافتن حلقه مفقوده سیاست‌گذاری از وضع اسناد بالادستی تا اجرای قوانین و دستورات در پایین‌ترین سطح اداری اهمیت دارد.

صندوق‌های بازنشستگی در مسیر بازنشستگی

بررسی ابر بحران صندوق‌های بازنشستگی

مهديه احمدی

دبیر نشریه انجمن در دانشکده

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

صندوق بازنشستگی کشوری

یا از کارافتاده شود، خود یا بازماندگانش از حداقل مستمری بازنشستگی برخوردار می‌شوند. امکان تزییع حق افراد از طریق پایین آوردن حقوق وی در دو سال آخر اشتغال (مثلاً با تنزل درجه اداری) وجود دارد.

در اغلب کشورها محاسبه حقوق بازنشستگی به این شکل نیست. مثلاً در بلژیک براساس میانگین ۳۰ سال، در ترکیه ۵ سال آخر و در تونس ۱۰ سال آخر پرداخت می‌شود. سازمان بین‌المللی نیز توصیه می‌کند مبنای محاسبه، دوره طولانی تری باشد فلذا باید در جهت اصلاح این ساز و کار گام برداشته شود.

راهی برای حل بحران....

اصلاح قوانین بازنشستگی دارای بار مالی مثل بازنشستگی‌های پیش از موعد، سنوات مبنای محاسبه مستمری، تسهیل ارتباط‌گیری بین سازمان‌های بیمه‌ای و نظام مالیاتی، کاهش تعداد مشاغل سخت و زیان‌آور از طریق ایمن‌سازی فضای اشتغال آنها، ممنوعیت اشتغال افراد پس از دوران بازنشستگی در بخش‌های خصوصی به علت اینکه امکان اشتغال را از جوانان بگیرند و... ممکن است بتواند در عبور از این مشکل یاری‌گر مردم باشند.

می‌خواهد که آنها را تحت پوشش بیمه‌ای خود قرار دهد. از جمله این طرح‌ها می‌توان به بیمه رانندگان حمل و نقل بار و مسافر، بیمه طلاب و روحانیون، مداحان و شاعران آیینی، زنان خانه‌دار، دانشجویان و... اشاره کرد. دولت در قبال خدماتی که تأمین اجتماعی به این مشاغل می‌دهد، بنگاه‌هایی که برای خودش زیان‌ده شده‌اند را به این سازمان واگذار می‌کند. از جمله این بنگاه‌ها می‌توان به هیکو اشاره کرد که عملاً خودش نیاز به سرمایه فراوانی دارد تا دوباره احیاء شود؛ درحالی‌که سازمان تأمین اجتماعی نیاز به منابع پولی دارد.

دوسال مبنایی

در حال حاضر در ایران مبنای محاسبه حقوق دوران بازنشستگی میانگین حقوق دو سال آخر است. به همین دلیل بیمه شونده معمولاً در سال‌های اولیه حقوق خود را حداقل و در دو سال آخر حداکثر اعلام می‌کند. این مسئله اثراتی را بر روی صندوق‌ها می‌گذارد، از جمله اینکه به دلیل پرداخت حق بیمه‌ی حداقلی و تعیین مستمری نامناسب با حق بیمه پرداختی، صندوق دچار ناترازی منابع می‌شود. حق افرادی که حقوق واقعی خود را به صندوق اعلام کرده‌اند تزییع می‌شود. اگر فرد در دوران اشتغال، فوت

رسیده اما سن بازنشستگی به ۵۱/۵ نرول کرده‌است. افرادی که در این سن بازنشسته می‌شوند، در اوج پختگی، فضای کاری خود را ترک می‌کنند. این درحالی است که می‌توانند با این تجربیات، باعث افزایش کارایی سیستم شوند. از طرف دیگر کارفرمایان بخش خصوصی، به دلیل پختگی، تجربه کافی و عدم نیاز به حق بیمه از جذب و استخدام این افراد استقبال می‌کنند. در این صورت فضای کاری برای جوانان محدود می‌شود و بار مالی بر دوش صندوق‌ها نیز افزایش می‌یابد.

جوان بازنشسته

مشاغلی مانند کار در زندان و ندامتگاه‌ها، کار با بیماران روانی، مشاغلی که با اشعه کار می‌کنند و خبرنگاری می‌توانند پس از بیست سال سابقه کاری، تقاضای بازنشستگی نمایند و تحت عنوان مشاغل سخت و زیان‌آور مطرح می‌شوند. یعنی برای آنان هر سال سابقه کار ۱/۵ سال محاسبه می‌شود. نکته این است که دایره این مشاغل به این موارد محدود نشده و بسیاری از کارکنان با مراجعه به کمیته‌های استانی تقاضای بازنشستگی می‌کنند؛ به شکلی که در سال ۱۳۹۹ تعداد بازنشستگان پیش از موعد از تعداد کسانی که پس از سی سال خدمت بازنشسته شده‌اند بیشتر شده‌است. این ساز و کار یکسری مشکلاتی به همراه دارد. به طور مثال ماهانه ۱۵۰ پرستار از کشور خارج می‌شوند درحالی‌که کمبود پرستار در حوزه‌ی پزشکی بیداد می‌کند.

حمایتی نیمه‌کاره

دولت در طول سال‌های مختلف طرح‌هایی را بدون فکر و تأمل اجرا می‌کند و از سازمان تأمین اجتماعی

کمتر از یک ماه پیش چهل‌چهارمین سالگرد مردمی‌ترین انقلاب تاریخ را جشن گرفته‌ایم. انقلابی که به پشوانه‌ی مردم، سخت‌ترین تحریم‌ها را تحمل می‌کند و همچنان پابرجا به مسیر خود ادامه می‌دهد. دولت جمهوری اسلامی هم مانند همه دولت‌ها گاهی با بحران‌هایی مواجه می‌شود که البته با تلاش پژوهشگران و مسئولین، به خوبی از بحران‌ها عبور می‌کند. یکی از ابربحران‌هایی که این انقلاب امروزه گرفتار آن شده، ابربحران صندوق‌های بازنشستگی است. این صندوق‌ها امروز با کمبود بودجه مواجه هستند؛ به طوری که ۱۵ درصد از بودجه عمومی دولت در سال ۱۴۰۲ به این صندوق‌ها اختصاص داده شده‌است. از علل ایجاد چنین شرایطی می‌توان به تورم مزمن، بیکاری، کاهش تعداد جوانان، افزایش تعداد سالمندان، عدم پرداخت تعهدات قانونی دولت و... اشاره کرد.

در سال ۱۳۰۱ اولین صندوق بازنشستگی به شکل امروزی تشکیل شد و تا به امروز ۱۸ صندوق زیر مجموعه دستگاه‌های مختلف شکل گرفته‌است. صندوق بازنشستگی کشوری، صندوق تأمین اجتماعی، صندوق کارکنان شرکت فولاد، صندوق روستائیان و عشایر از مهم‌ترین این صندوق‌ها هستند که زیر مجموعه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی می‌باشند. آمار سال ۱۳۹۶ نشان می‌دهد این صندوق‌ها ۹۲ درصد جمعیت را زیر چتر بیمه‌ای خود می‌گیرند.

توقف در جوانی

در سال ۱۳۵۴ متوسط امید زندگی ۵۴ سال و سن بازنشستگی ۵۳ سال بود. بعد از گذشت نیم قرن، امید به زندگی روند صعودی داشته و به بالای ۷۶

رفاه اجتماعی در مسیر تحقق

بررسی تأمین اجتماعی در سخنان رهبری و تبیین سیاست‌های آن

زهرا عالی حسینی
دبیر آموزش انجمن در دانشکده

مسئله عدالت اجتماعی، تأمین اجتماعی و رفاه اجتماعی از مسائل مهم حائز اهمیت کشور است. اهمیت آن را می‌توان از بیانات رهبری و سیاست‌گذاری‌های نظام متوجه شد.

رهبر معظم انقلاب اسلامی ایران بارها اشاره کرده‌اند که ما نباید صرفاً شعار دهیم، بلکه باید عمل کنیم. پیشرفت و رشد فناوری همواره همراه با عدالت اجتماعی است فلذا این مسائل باید عمیقاً وارد باور دینی و انقلابی‌مان شوند.

عدالت راه پیشرفت

در ادامه سخنان رهبری متوجه دیگر ویژگی عدالت اجتماعی می‌شویم که بدین شرح است:

«عرصه اجتماعی توسعه باید با زندگی مردم گره بخورد؛ مردم باید محور توسعه باشند. عدالت حتماً یکی از شاخص‌های اصلی است. سیاست‌گذاری که عدالت و توزیع عادلانه ثروت در جامعه را ندیده بگیرد، نمی‌تواند چشم‌انداز مورد نظر ما را تأمین کند و برنامه مطلوب ما نیست. عنصر عدالت اجتماعی، اقتصادی و توزیع عادلانه ثروت رعایت شود. نمی‌گوییم همه درآمد برابر داشته باشند اما نمی‌توانیم از عنصر عدالت که یکی از اساسی‌ترین عناصر در نظام جمهوری اسلامی است، صرف‌نظر کنیم؛ باید حتماً رعایت شود.»

مقام معظم رهبری حل کردن مشکلاتی مثل فقر و بیکاری را

در استقرار عدالت اجتماعی و نظام عادلانه می‌دانند. برای ایجاد نظام عادلانه باید برنامه‌ریزی شود، کارها انجام شود و در جهت انجام صحیح امور و به نتیجه رسیدن برنامه‌ها، نظارت‌هایی صورت بگیرد. از نظرایشان همه ارکان دولت باید در برقراری عدالت اجتماعی تأثیرگذار باشند. این موضوع نباید مورد اغفال فردی قرار بگیرد.

رهبرانقلاب اسلامی ایران می‌فرمایند اگر برنامه‌هایی که در جهت بهتر شدن

برنامه ریزی برای تأمین اجتماعی

این مصوبه براساس چندین اصل قانون اساسی مرتبط با تأمین اجتماعی است. که در بندهای اول به ایجاد یک نظام فرابخشی برای حفظ انتظام و انسجام امور و ایجاد لایه‌بندی و سطح بندی خدمات و ایجاد جامعیت شفافیت خدمات اشاره شده.

در دو بند بعدی به اصلاح قوانین موجود اشاره می‌کند. این ابلاغیه همه از جمله دستگاه‌های

بندی آحاد جامعه براین است که متناسب با وضعیت مردم، خدمات مورد نیاز آنان را بدهد.

در بندهای بعدی به ترتیب در بند ۶ به مواردی از جمله بسط و تأمین عدالت اجتماعی و توانمندسازی و ایجاد زمینه اشتغال و تشکیل خانواده اشاره شده‌است. در بند ۷ به منظور استفاده از فرصت‌ها و نیروی فعال کشور، پیوند میان ظرفیت‌های مردم و دستگاه‌های اجرایی اشاره شده است.

درمورد‌های ۸ و ۹ به تحکیم نهاد خانواده و لزوم وجود پیوست تأمین اجتماعی به طرح‌های کلان درکشور اشاره شده‌است.

و در نهایت...

با توجه به سخنان بیان شده و مصوبه ابلاغ شده توسط رهبر معظم انقلاب، می‌توان متوجه شد که عدالت اجتماعی مهم و نیاز است. با توجه به گذشت ۱۱ ماه از ابلاغ این سیاست، مصداق‌های بارز و قابل مشخصی برای عموم جامعه مشخص نیست. اگر کاری در حال انجام است چرا گزارشی از او نیست؟ یا اگر کاری پیش نمی‌رود دلیلش چیست؟

امیدواریم با تأکیدهای فراوان رهبری و سلسله جلسات در این حوزه، این امر سریع‌تر و بهتر پیش برود.

دولتی را مستلزم برقراری و اجرای تعهدات می‌کند و می‌گوید برای تصمیم‌گیری در این حوزه مبنی برذخایر و ارزش‌ها و تعادل باشد. در بند پنجم صحبت از امور امدادی، بیمه‌ای و حمایتی شده و سطح بندی خدمات را مورد توجه قرار داده‌است که این امور با اهدافی چون رفع فقر و کاهش آسیب‌های اجتماعی برقرار شده است. در این بند سیاست‌های کلی با سطح

وضعیت جامعه است درست پیش برود، ما به موفقیت بزرگی می‌رسیم و سود این موفقیت به همه می‌رسد. ایشان همان‌گونه که گفته‌اند صحبت‌هایشان درحد شعار نبوده و در جهت تأمین عدالت اجتماعی مصوبه‌ای به نام سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی به قوای سه‌گانه ابلاغ کرده‌اند که هدف این مصوبه رفع فقر و برقراری رفاه اجتماعی برای مردم بیان شده‌است.

سازمان تأمین اجتماعی

تامین اجتماعی، فریضه نادیده انگاشته شده

بررسی برخی از اصل های مرتبط با تأمین اجتماعی

سارا حائری

دبیر روابط عمومی انجمن در دانشکده

می دهند،

۲. «مقرری خاص»: برای کسانی که به علت حادثه‌ای، علیل و از کار افتاده می‌شوند.

۳. «حمایت کارفرمایان»: از خانواده هر مستخدم و کارگری که فوت شود.

در اولین اقدام، طرح تشکیل «صندوق احتیاط کارگران راه‌آهن» در سال ۱۳۰۹ به تصویب دولت رسید. در این مصوبه، دولت تسهیلات خاصی را برای کارگران ضایعه دیده یا فوت شده در حین احداث راه‌آهن پیش‌بینی کرد. در سال ۱۳۱۵ «نظام‌نامه کارخانجات و موسسات صنعتی» برای کارگران بخش صنعت به تصویب هیئت دولت رسید. مصوب هیئت وزراء برحسب پیشنهاد اداره کل صناعت و معادن در جلسه ۱۹ مرداد ماه ۱۳۱۵ نظام‌نامه کارخانجات و مؤسسات صنعتی را که مشتمل بر ۹ فصل و ۶۹ ماده است تصویب می‌نماید که بموقع اجراء گذارده شود.

در سال ۱۳۲۵، قانون کار به تصویب هیئت دولت رسید. طبق این قانون، کارفرمایان، علاوه بر اینکه موظف بودند قانون بیمه کارگران را رعایت کنند، باید دو صندوق شامل صندوق بهداشت (برای کمک به کارگر در مورد بیماری‌هایی که ناشی از کار نباشد) و صندوق تعاون (برای کمک در امور ازدواج، عائله‌مندی، بیکاری، از کار افتادگی، بازنشستگی، حاملگی و غیره) را در هر کارگاه تشکیل می‌دادند.

در سال ۱۳۲۸، وزارت کار به طور رسمی تاسیس شد و طبق ماده ۱۶ قانون کار مصوب ۱۷ خرداد ۱۳۲۸، تعیین شد صندوقی به نام «صندوق تعاون و بیمه کارگران» برای معالجه و پرداخت غرامت کارگران تشکیل شود. در ادامه این روند و در اواخر سال ۱۳۳۱ و در دوره نخست‌وزیری مصدق، «لایحه قانونی بیمه‌های اجتماعی کارگران» برای اولین بار به تصویب رسید و طبق آن سازمان مستقلی به نام «سازمان بیمه‌های اجتماعی کارگران» تأسیس شد. این سازمان مکلف و متعهد شد کمک‌ها و مزایای مقرر در لایحه را فقط در مورد کارگران و کارمندانی که بیمه می‌شدند، اعمال کند.

از مهم ترین تحولات دیگر، تشکیل وزارت رفاه اجتماعی در سال ۱۳۵۳ بود. این وزارتخانه، تقریباً تمامی امور مربوط به بیمه درمان و رفاه قشرهای مختلف جامعه را تحت پوشش خود قرار داد. در این میان، تصویب «قانون تأمین اجتماعی» در تیرماه ۱۳۵۴ و تشکیل «سازمان تأمین اجتماعی» را می‌توان آغازگر تحولی نو در نظام تأمین اجتماعی کشور دانست.

در سال ۱۳۵۴ تصویب قانونی منجر به منحل شدن وزارت رفاه و تشکیل وزارت بهداشتی و بهزیستی شد. در پی آن سازمان تأمین اجتماعی از ماهیت سازمانی

خود خارج شده و به «صندوق تأمین اجتماعی» تغییر نام داد و تعهدات و امکانات درمانی آن به وزارت بهداشت و بهزیستی محول شد. اما این تغییر، چندان دوام نیاورد و پس از انقلاب اسلامی به دنبال تصویب لایحه‌ای در شورای انقلاب در سال ۱۳۵۸، سازمان تأمین اجتماعی دوباره احیا شد. در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و در اصل ۲۹، تعریف جامعی از تأمین اجتماعی صورت گرفته است:

«برخورداری از تأمین اجتماعی از نظر بازنشستگی، بیکاری، پیری، از کارافتادگی، بی سرپرستی، در راه ماندگی، حوادث و سوانح و نیاز به خدمات بهداشتی و درمانی و مراقبت‌های پزشکی به صورت بیمه و غیره حقی است همگانی. دولت مکلف است طبق قوانین از محل درآمدهای عمومی و درآمدهای حاصل از مشارکت مردم، خدمات و حمایت‌های مالی فوق را برای یک یک افراد کشور تأمین کند.»

تعهدات ناشناخته!

بطور کلی تعهدات سازمان به بیمه شدگان به دو نوع تعهدات کوتاه مدت و بلندمدت تقسیم می‌شود. مجموعه حمایت‌هایی که از سوی سازمان درخصوص بیمه شدگان در قالب تعهدات کوتاه مدت صورت می‌گیرد به شرح زیر می‌باشد:

۱. حمایت‌های درمانی در موارد بیماری، بارداری، حوادث و... ۲. غرامت دستمزد ایام بیمار، ۳. غرامت دستمزد ایام بارداری، ۴. هزینه سفر و اقامت بیمار و همراه، ۵. پروتز و اورتز (تأمین هزینه وسایل کمک پزشکی)، ۶. غرامت نقص عضو مقطوع، ۷. کمک هزینه ازدواج، ۸. هزینه کفن و دفن، ۹. مقرری بیمه بیکاری

همچنین مجموعه حمایت‌های سازمان در قالب تعهدات بلند مدت نیز به شرح زیر می‌باشد:

۱. مستمری بازنشستگی، ۲. مستمری از کارافتادگی کلی، ۳. مستمری از کارافتادگی جزئی، ۴. مستمری بازنماندگان، ۵. مزایای نقدی، غیرنقدی و عیدی مستمری بگیران (کمک عائله مندی، کمک هزینه اولاد، عیدی)

به طور کلی حمایت‌های سازمان از فرد بیمه شده از بدو تولد تا روز مرگ وی را در برمی‌گیرد. مسئله بسیار مهمی که در رابطه با خدمات و تعهدات سازمان تأمین اجتماعی وجود دارد و موجب شکل‌گیری شناخت ناقص و محدودی از این سازمان در افکار عمومی شود، مسئله ناشناخته بودن و عدم آگاهی بخشی صحیح از تمامی فعالیت‌های این سازمان است. در واقع غالب مردم سازمان تأمین اجتماعی را به دترچه‌های بیمه و صندوق‌های بازنشستگی آن می‌شناسند، این در حالی است که سازمان مذکور موظف به ارائه خدمات و انجام فعالیت‌های

گوناگون دیگری در جهت افزایش رفاه و کاهش فقر و نابرابری در جامعه است.

دایره شمول بیمه‌های تأمین اجتماعی

جدیدترین آمار رسمی نشان می‌دهد که تا پایان اردیبهشت ماه سال ۱۴۰۱ بیش از پانزده میلیون بیمه شده اصلی زیر پوشش بیمه سازمان تأمین اجتماعی قرار دارند.

بیمه شدگان اصلی سازمان تأمین اجتماعی به صورت اختیاری، خاص و توافقی از خدمات این سازمان استفاده می‌کنند، بیمه شدگان اجباری که عمده این جمعیت را تشکیل می‌دهند، در اصل همان کارگران مشمول قانون هستند و در گزارش اردیبهشت ماه امسال تعداد آنها بالغ بر ده میلیون و چهارصد و شش هزار و هشتصد و هشت نفر است.

از مجموع آمارها مشخص می‌شود که مجموع بیمه شدگان اصلی سازمان تأمین اجتماعی بالغ بر پانزده میلیون و سی و نه هزار و سیصد و بیست و پنج نفر است، اگر جمعیت هر خانوار را به صورت متوسط ۳/۳ نفر در نظر گرفته شود آنگاه مجموع بیمه‌شدگان اصلی و تبعی سازمان تأمین اجتماعی حدود پنجاه میلیون نفر خواهد شد.

حرکتی جدی در مسیر توسعه اجتماعی

تأمین اجتماعی در بافت جامعه نیمه سنتی و نیمه مدرن ایران فرز و فرود و مشکلات زیادی را پشت سر گذاشته اما همچنان با چالش‌ها و مشکلات زیادی دست و پنجه نرم می‌کند که در سال‌های اخیر به ابربحران‌هایی وسیع تبدیل شده است. به همین جهت در راستای سازگاری بهتر با تحولات جامعه و همچنین با توجه به ملاحظات بسیار جدی جمعیتی در برهه زمانی حاضر، نیاز به اصلاحات و تغییراتی در رویکرد و برنامه‌ریزی‌های این سازمان احساس می‌شود، چرا که در صورت بی‌اعتنایی به مشکلات موجود در مدیریت این سازمان، حوزه نفوذ بحران‌ها وسیع‌تر شده و سازمان تأمین اجتماعی از ایفای صحیح رسالت خود در راستای رفع فقر و افزایش رفاه مردم و بالاخص محرومین باز می‌ماند. بر این اساس ورود نخبگان دانشگاهی و مراکز علمی و پژوهشی و گروه‌ها و انجمن‌های دغدغه مند به حوزه تأمین اجتماعی و مطالبه‌گری در جهت رفع نواقص و هم‌فکری و هم‌افزایی به جهت طرح علمی مسائل و یافتن راه‌حلی‌های کارآمد برای بحران‌های پیش‌رو، می‌تواند گامی موثر در کارآمدی و اثربخشی این سازمان در توسعه و پیشرفت اجتماعی ایران باشد

شناسنامه نشریه

گاهنامه فرهنگی اجتماعی سیاسی دغدغه | صاحب امتیاز: انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه علامه طباطبائی (ره) دانشکده علوم اجتماعی

مدیر مسئول و سردبیر: محمدمبین پرغمدی | جانشین سردبیر: مهدیه احمدی | ویراستار: حنا سادات مطلبی

صفحه‌آرا: سارا حائری | هیئت تحریریه: زهرا سادات شهیدی، مهدیه احمدی، زهرا عالی حسینی، سارا حائری